

עמוס לויתן :

גמילה

הניחוני על

דרגש קצץ

בקאט

ושלבו זבי

על לוס הקנה

רק מיס פקנקן

למראשומי הציגו

ובסל, הלחם הקשה.

תנוני ואגמל לקד

מכל זקר.

מאחורי פתל וקרים

תנוני ואשכח

לאט

לאט

מראה רקיע.

זכר התודעות

קרושיטנו

יד

זה לנה

דומה קנה רגע

כמו לא רק

איש לצמיתו

התנדענו

אלא אף

איש איש

לבוראו.

בשק

בתוף גופי

בלכד —

עוברות שגומי.

קלים ימי.

צורר חני

אשר נתנו לי.

כלואים

בשק עורי.